

2. U slučaju niječnog odgovora na prvo pitanje, protivi li se članku 167. Direktive 2006/112 te općim načelima neutralnosti PDV-a i proporcionalnosti ograničenja prava na odbitak PDV-a, nacionalna odredba članka 30. stavka 4. Zakona br. 724 iz 1994. kojom se poreznom obvezniku koji tijekom tri uzastopna porezna razdoblja izvršava izlazne transakcije relevantne za potrebe PDV-a u iznosu koji se smatra nelogičnim jer je prenizak u odnosu na ono što se razumno može očekivati od imovine kojom raspolaže tijekom tri uzastopne godine u skladu s kriterijima predviđenima zakonom i koji ne može dokazati postojanje objektivnih otežavajućih situacija kako bi opravdao tu okolnost, uskraćuje pravo na odbitak pretporeza plaćenog na stjecanje robe ili usluga, njegov povrat ili korištenje tim porezom u sljedećem poreznom razdoblju?
3. U slučaju niječnog odgovora na drugo pitanje, protivi li se načelima Europske unije u pogledu pravne sigurnosti i zaštite legitimnih očekivanja, nacionalna odredba članka 30. stavka 4. Zakona br. 724 iz 1994. kojom se poreznom obvezniku koji tijekom tri uzastopna porezna razdoblja izvršava izlazne transakcije relevantne za potrebe PDV-a u iznosu koji se smatra nelogičnim jer je prenizak u odnosu na ono što se razumno može očekivati od imovine kojom raspolaže tijekom tri uzastopne godine u skladu s kriterijima predviđenima zakonom i koji ne može dokazati postojanje objektivnih otežavajućih situacija kako bi opravdao tu okolnost, uskraćuje pravo na odbitak pretporeza plaćenog na stjecanje robe ili usluga, njegov povrat ili korištenje tim porezom u sljedećem poreznom razdoblju?

(¹) Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL 2006., L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. lipnja 2022. uputio High Court (Irska) – A.H.Y./The Minister for Justice

(Predmet C-359/22)

(2022/C 303/23)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

High Court (Irska)

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: A. H. Y.

Tuženik: The Minister for Justice

Prethodna pitanja

1. Uključuje li pravo na djelotvoran pravni lijek, u obliku žalbe protiv „odluke o transferu” ili činjeničnog i pravnog preispitivanja te odluke u skladu s odredbama članka 27. stavka 1. Uredbe (EU) br. 604/2013 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. (u daljnjem tekstu: Uredba Dublin III) pravo na takav djelotvoran pravni lijek protiv odluke države članice donesene na temelju članka 17. stavka 1. Uredbe Dublin III o izvršavanju njezine diskrecijske ovlasti na temelju članka 17. stavka 1. o tome treba li razmotriti zahtjev za međunarodnu zaštitu koji u njoj podnese državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva i onda kada takvo razmatranje nije njezina odgovornost na temelju kriterija iz Uredbe Dublin III?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:
 - (a) slijedi li iz toga da država članica ne može provesti odluku o transferu dok se ne odluči o zahtjevu podnositelja zahtjeva za izvršavanje diskrecijske ovlasti na temelju članka 17. stavka 1. Uredbe Dublin III,
 - (b) uključuju li odredbe članka 27. stavka 3., kojima se državama članicama nalaže da u svojem nacionalnom pravu predvide jedan od tri oblika suspenzivnog učinka u svrhu žalbe protiv odluke o transferu ili preispitivanja odluka o transferu, osporavanje odluke u skladu s člankom 17. stavkom 1. kojom se odbija korištenje mogućnosti preuzimanja odgovornosti za zahtjev za međunarodnu zaštitu (u daljnjem tekstu: odluka o odbijanju na temelju članka 17.),

- (c) ako se u nekom nacionalnom pravu ne predviđa nijedan od triju oblika suspenzivnog učinka na temelju članka 27. stavka 3. u slučaju osporavanja odluke o odbijanju na temelju članka 17., jesu li sudovi dužni takvom osporavanju odobriti suspenzivni učinak u jednom od ta tri oblika u svojem nacionalnom pravu i, ako je odgovor potvrđan, u kojem,
- (d) treba li sve suspenzivne pravne lijekove na temelju članka 27. stavka 3. tumačiti kao zastoje roka za provedbu odluke o transferu u skladu s člankom 29. stavkom 1. Uredbe Dublin III?

3. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan:

- (a) protivi li se pravu na djelotvoran pravni lijek na temelju članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima to da država članica moliteljica provede odluku o transferu dok još nije odlučeno o podnositeljevu zahtjevu za izvršenje diskrecijske ovlasti na temelju članka 17. stavka 1. Uredbe Dublin III,
- (b) protivi li se pravu na djelotvoran pravni lijek na temelju članka 47. Povelje Europske unije o temeljnim pravima to da država članica moliteljica provede odluku o transferu dok još nije odlučeno o osporavanju u okviru sudskog nadzora pokrenutog u skladu s odredbama nacionalnog prava protiv odluke o odbijanju na temelju članka 17.
- (c) podredno, može li osporavanje odluke o odbijanju na temelju članka 17., u okviru sudskog nadzora pokrenutog u skladu s odredbama nacionalnog prava, djelovati kao zastoj roka za provedbu odluke o transferu u skladu s člankom 29. stavkom 1. Uredbe Dublin III ili na drugi način imati suspenzivni učinak na odluku o transferu?

(¹) Uredba (EU) br. 604/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju kriterija i mehanizama za određivanje države članice odgovorne za razmatranje zahtjeva za međunarodnu zaštitu koji je u jednoj od država članica podnio državljanin treće zemlje ili osoba bez državljanstva (SL 2013., L 180, str. 31.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 15., str. 108. i ispravak SL 2017., L 49, str. 50.)

Žalba koju su 6. lipnja 2022. podnijeli Planistat Europe i Monsieur Hervé-Patrick Charlot protiv presude Općeg suda (šesto vijeće) od 6. travnja 2022. u predmetu T-735/20, Planistat Europe i Charlot/Komisija

(Predmet C-363/22 P)

(2022/C 303/24)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelji: Planistat Europe, Monsieur Hervé-Patrick Charlot (zastupnik: F. Martin Laprade, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- potvrdi presudu Općeg suda u dijelu u kojem se njome tužba za naknadu štete koju su žalitelji pretrpjeli kao posljedicu lažnog prijavljivanja proglašava djelomično dopuštenom;
- ukine presudu Općeg suda u dijelu u kojem se njome dio tužbe žalitelja proglašava zastarjelim i u kojem se odbija tužba radi naknade izvanugovorne štete; posljedično:
- utvrdi da postoji izvanugovorna odgovornost Europske komisije za štetu;
- naloži Komisiji plaćanje iznosa od 150 000 eura na ime neimovinske štete koju je pretrpjelo društvo Monsieur Hervé-Patrick Charlot;
- naloži Komisiji plaćanje iznosa od 11 600 000 eura na ime neimovinske štete koju su pretrpjeli žalitelji;
- naloži Komisiji da javno prizna pogrešku koju je počinila, kako bi se povratio imidž i ugled žalitelja;
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka u cijelosti.